

En framtid på paus

Framtiden är skälvande osäker. Just nu är den på paus. Ett sätt att börja skapa en möjlig framtid och att samtidigt göra framtiden mera möjlig, är att beskriva nutiden. Om vi, om många år, vill se tillbaka på det som händer nu behöver vi dokument från den tid som vi nu famlar oss fram i tillsammans.

I brist på framtid tänker vi oss ofta tillbaka till den tid då vi blev till. På sociala medier finns nu en tendens att, likt Alice i underlandet, krypa in i våra hålor. När vi tror att världen snart går under går vi ibland tillbaka till våra drömmar. Men vi kan också se, känna, tänka, tala med varandra, skriva och reflektera över det som är – eller hur vi på vårt sätt upplever att det just nu faktiskt är

Om vi glömmet skrivandet i denna djupaste av kriser blir världen på allvar lika gräll som en skrikgul horisont i en surrealistisk målning. Men om vi i stället för att kräva ett slutdatum av andra på vårt elände, tänker, samtalar (om än på två meters avstånd) och skriver – dokumenterar vår känsla nu – kanske vi gemensamt kan skapa ett utrymme för det hopp och den lindring som också fanns i mötet med surrealisternas verk.

Det hela handlar om att försöka begripa genom att ordsätta och begreppsligöra en värld och framtid som nu för många känns fullständigt o-greppbar.

Text: Pål Silow Wiig

Bild: [Роман Романов](#) från [Pixabay](#)